hoặc đạt được, chẳng đạt được của thủy, hỏa, phong, không, thức giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của địa giới và cái danh đạt được, chẳng đạt được của thủy, hỏa, phong, không, thức giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của địa giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của thủy, hỏa, phong, không, thức giới là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như nhân duyên, hoặc đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của nhân duyên và cái danh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của nhân duyên; hoặc thường, vô thường của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của nhân duyên và cái danh thường, vô thường của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh

lạc hoặc khổ của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của nhân duyên; hoặc lạc, hoặc khổ của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của nhân duyên và cái danh lạc, khổ của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của nhân duyên; hoặc ngã, vô ngã của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của nhân duyên và cái danh ngã, vô ngã của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của nhân duyên; hoặc tịnh, bất tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của nhân duyên và cái danh tịnh, bất tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của

đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của nhân duyên; hoặc không, bất không của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của nhân duyên và cái danh không, bất không của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của nhân duyên; hoặc hữu tướng, vô tướng của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của nhân duyên và cái danh hữu tướng, vô tướng của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của nhân duyên; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của đẳng vô gián duyên, sở duyên

duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của nhân duyên và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu ngùyện, hoặc vô nguyện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhân duyên; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhân duyên và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của nhân duyên; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của nhân duyên và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của nhân duyên; hoặc hữu vi, vô vi của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của nhân duyên và cái danh hữu vi, vô vi của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, lạm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của nhân duyên; hoặc hữu lậu, vô lậu của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của nhân duyên và cái danh hữu lậu, vô lậu của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của nhân duyên; hoặc sinh, diệt của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của nhân duyên và cái danh sinh, diệt của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã

chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của nhân duyên; hoặc thiện, chẳng phải thiện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của nhân duyên và cái danh thiện, chẳng phải thiện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của nhân duyên; hoặc hữu tội, vô tội của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của nhân duyên và cái danh hữu tội, vô tội của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của nhân duyên; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của nhân duyên và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của nhân duyên; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của nhân duyên và cái danh thế gian, xuất thế gian của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của nhân duyên; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của nhân duyên và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhân duyên là Đại

Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhân duyên; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhân duyên và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhân duyên; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhân duyên và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của nhân duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát;

chính cái đạt được, chẳng đạt được của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của nhân duyên; hoặc đạt được, chẳng đạt được của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của nhân duyên và cái danh đạt được, chẳng đạt được của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của nhân duyên là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của đẳng vô gián duyên, sở duyên duyên, tăng thượng duyên là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của pháp do các duyên sinh ra, chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của pháp do các duyên sinh ra! Danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, thường, vô thường của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, lạc, hoặc khổ của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh

ngã, hoặc vô ngã của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, ngã, vô ngã của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, tịnh, bất tịnh của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh pháp, do duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, không, bất không của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu tướng, vô tướng của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu nguyện, vô nguyện của pháp do các duyên

sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, xa lìa, chẳng xa lìa của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu vi, vô vi của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu lậu, vô lậu của pháp, do duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái

danh hữu lậu, vô lậu của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, sinh, diệt của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, thiện, chẳng phải thiện của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu tội, vô tội của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, hữu phiền não, vô phiền não của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính

cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp do các duyên sinh ra xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp do các duyên sinh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói

chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp do các duyên sịnh ra chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, đạt được, chẳng đạt được của pháp do các duyên sinh ra, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp do các duyên sinh ra! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp do các duyên sinh ra là Đại Bồ-tát.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 28

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (18)

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như vô minh, hoặc hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của vô minh và cái danh của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của vô minh; hoặc thường, vô thường của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của vô minh và cái danh thường, vô thường của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của vô minh; hoặc lạc, hoặc khổ của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của

chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của vô minh và cái danh lạc, khổ của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của vô minh; hoặc ngã, vô ngã của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của vô minh và cái danh ngã, vô ngã của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của vô minh; hoặc tịnh, bất tịnh của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của vô minh và cái danh tịnh, bất tịnh của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của vô minh; hoặc không, bất không của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của vô minh và cái danh không, bất không của hành cho đến lão tử!

Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của vô minh; hoặc hữu tướng, vô tướng của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của vô minh và cái danh hữu tướng, vô tướng của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của vô minh; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của vô minh và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của vô minh; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của vô minh và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của

hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của vô minh; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của vô minh và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của vô minh; hoặc hữu vi, vô vi của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của vô minh và cái danh hữu vi, vô vi của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của vô minh; hoặc hữu lậu, vô lậu của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của vô minh và cái danh hữu lậu, vô lậu của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của

hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của vô minh; hoặc sinh, diệt của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của vô minh và cái danh sinh, diệt của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của vô minh; hoặc thiện, chẳng phải thiện của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của vô minh và cái danh thiện, chẳng phải thiện của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của vô minh; hoặc hữu tội, vô tội của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của vô minh và cái danh hữu tội, vô tội của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu

phiền não, vô phiền não của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của vô minh; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của vô minh và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của vô minh; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của vô minh và cái danh thế gian, xuất thế gian của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của vô minh; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của vô minh và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của vô minh; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của vô minh và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của vô minh; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của vô minh và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của vô minh chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của hành cho đến lão tử chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của vô minh; hoặc đạt được, chẳng đạt được của hành cho đến lão tử, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của vô minh và cái danh đạt được, chẳng đạt được của hành cho đến lão tử! Các danh này đã chẳng có, làm

sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của vô minh là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của hành cho đến lão tử là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như Bố thí ba-la-mật-đa, hoặc Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc thường, vô thường của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh thường, vô thường của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc lạc, hoặc khổ của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã

ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh lạc, khổ của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc ngã, vô ngã của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh ngã, vô ngã của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc tịnh, bất tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh tịnh, bất tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại

Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc không, bất không của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh không, bất không của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu tướng, vô tướng của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu tướng, vô tướng của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu nguyện, vô nguyện Tịnh

giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát;

chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu vi, vô vi của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu vi, vô vi của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu lậu, vô lậu của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu lậu, vô lậu của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc sinh, diệt của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh sinh, diệt của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh,

hoặc diệt của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc thiện, chẳng phải thiện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh thiện, chẳng phải thiện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu tội, vô tội của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu tội, vô tội của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh thế gian, xuất thế gian của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của Bố thí ba-

la-mật-đa và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đai Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Bố

thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của Bố thí ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của Bố thí ba-la-mật-đa; hoặc đạt được, chẳng đạt được của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của Bố thí ba-la-mật-đa và cái danh đạt được, chẳng đạt được của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của Bố thí ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, pháp không bên trong, pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của pháp không bên trong và cái danh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái

danh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của pháp không bên trong; hoặc thường, vô thường của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của pháp không bên trong và cái danh thường, vô thường của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của pháp không bên trong; hoặc lạc, hoặc khổ của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của pháp không bên trong và cái danh lạc, khổ của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của pháp không bên trong;

hoặc ngã, vô ngã của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của pháp không bên trong và cái danh ngã, vô ngã của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của pháp không bên trong; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp không bên trong và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của pháp không bên trong; hoặc không, bất không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của pháp không bên trong và cái danh không, bất không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc

bất không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của pháp không bên trong; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp không bên trong và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 29

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (19)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên trong; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên trong và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh

tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải ià Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên trong; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên trong và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của pháp không bên trong; hoặc hữu vi, vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp không bên trong và cái danh hữu vi, vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên ngoài cho

đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của pháp không bên trong; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không bên trong và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của pháp không bên trong; hoặc sinh, diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp không bên trong và cái danh sinh, diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên trong; hoặc thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên trong và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự

tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của pháp không bên trong; hoặc hữu tội, vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp không bên trong và cái danh hữu tội, vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên trong và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế

gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không bên trong và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên trong; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên trong và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên trong; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên trong và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không bên trong chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên trong; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, rốt cuộc không thể nắm bắt

được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên trong và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bện ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không bên trong là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như chân như, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của chân như và cái danh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của chân như; hoặc thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của chân như và cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc

hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của chân như; hoặc lạc, hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của chân như và cái danh lạc, khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của chân như; hoặc ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của chân như và cái danh ngã, vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của chân như; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của chân như và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh

không, hoặc bất không của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của chân như; hoặc không, bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của chân như và cái danh không, bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của chân như; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của chân như và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của chân như; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của chân như và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể

nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của chân như; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của chân như và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của chân như; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của chân như và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của chân như; hoặc hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc

không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của chân như và cái danh hữu vi, vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của chân như; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của chân như và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của chân như; hoặc sinh, diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của chân như và cái danh sinh, diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của chân như; hoặc

thiện, chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của chân như và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của chân như; hoặc hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của chân như và cái danh hữu tội, vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của chân như; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của chân như và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát;

chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của chân như và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của chân như; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của chân như và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của chân như; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của chân như và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các

danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của chân như; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của chân như và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của chân như chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của chân như; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của chân như và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của chân như là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như bốn Niệm trụ, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của bốn Niệm trụ và cái danh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của bốn Niệm trụ; hoặc thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ và cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của bốn Niệm trụ; hoặc lạc, hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của bốn Niệm trụ và cái danh lạc, khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi

Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của bốn Niệm trụ; hoặc ngã, vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của bốn Niệm trụ và cái danh ngã, vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của bốn Niệm trụ; hoặc tịnh, bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Niệm trụ và cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của bốn Niệm trụ; hoặc không, bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của bốn Niệm trụ và cái danh không, bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát;

chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của bốn Niệm trụ; hoặc hữu tướng, vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Niệm trụ và cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của bốn Niệm trụ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Niệm trụ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm trụ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Niệm

trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của bốn Niệm trụ; hoặc hữu vi, vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của bốn Niệm trụ và cái danh hữu vi, vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của bốn Niệm trụ; hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn Niệm trụ và cái danh hữu lậu, vô

lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của bốn Niệm trụ; hoặc sinh, diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của bốn Niệm trụ và cái danh sinh, diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của bốn Niệm trụ; hoặc hữu tội, vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc

không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của bốn Niệm trụ và cái danh hữu tội, vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Niệm trụ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Niệm trụ và cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 30

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (20)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Niệm trụ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Niệm trụ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Niệm trụ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Niệm trụ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn bốn Niệm trụ là Đại

Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Niệm trụ; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Niệm trụ và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của bốn Niệm trụ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của bốn Niệm trụ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Niệm trụ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của bốn Niệm trụ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như Thánh đế khổ, hoặc Thánh đế tập, diệt,

đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của Thánh đế khổ và cái danh của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của Thánh đế khổ; hoặc thường, vô thường của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của Thánh đế khổ và cái danh thường, vô thường của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, khổ của Thánh đế khổ; hoặc lạc, khổ của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của Thánh đế khổ và cái danh lạc, khổ của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của Thánh đế khổ; hoặc ngã, vô ngã của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của Thánh đế khổ và cái danh ngã, vô ngã của Thánh đế tập, diệt, đạo!

Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của Thánh đế khổ; hoặc tịnh, bất tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của Thánh đế khổ và cái danh tịnh, bất tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của Thánh đế khổ; hoặc không, bất không của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của Thánh đế khổ và cái danh không, bất không của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của Thánh đế khổ; hoặc hữu tướng, vô tướng của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của Thánh đế khổ và cái danh hữu tướng, vô tướng của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm

sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của Thánh đế khổ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của Thánh đế khổ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Thánh đế khổ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Thánh đế khổ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của Thánh đế khổ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của Thánh đế khổ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa

của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của Thánh đế khổ; hoặc hữu vi, vô vi của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của Thánh đế khổ và cái danh hữu vi, vô vi của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của Thánh đế khổ; hoặc hữu lậu, vô lậu của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của Thánh đế khổ và cái danh hữu lậu, vô lậu của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của Thánh đế khổ; hoặc sinh, diệt của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của Thánh đế khổ và cái danh sinh, diệt của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh

này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của Thánh đế khổ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của Thánh đế khổ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của Thánh đế khổ; hoặc hữu tội, vô tội của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của Thánh đế khổ và cái danh hữu tội, vô tội của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của Thánh đế khổ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của Thánh đế khổ và cái

danh hữu phiền não, vô phiền não của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế khổ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của Thánh đế khổ và cái danh thế gian, xuất thế gian của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của Thánh đế khổ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của Thánh đế khổ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Thánh đế khổ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Thánh

đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Thánh đế khổ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Thánh đế khổ; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Thánh đế khổ và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của Thánh đế khổ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế khổ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế tập, diệt, đạo, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế khổ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế tập, diệt, đạo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của Thánh đế khổ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của Thánh đế tập, diệt, đạo là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như bốn Tĩnh lự, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của bốn Tĩnh lự và cái danh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của bốn Tĩnh lự; hoặc thường, vô thường của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của bốn Tĩnh lự và cái danh thường, vô thường của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của bốn Tĩnh lự; hoặc lạc, hoặc khổ của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của bốn Tĩnh lự và cái danh lạc, khổ của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của bốn Tĩnh lự; hoặc ngã, vô

ngã của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của bốn Tĩnh lự và cái danh ngã, vô ngã của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của bốn Tĩnh lự; hoặc tịnh, bất tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Tĩnh lự và cái danh tịnh, bất tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của bốn Tĩnh lự; hoặc không, bất không của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của bốn Tĩnh lự và cái danh không, bất không của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu tướng, vô tướng của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc

không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu tướng, vô tướng của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Tĩnh lự; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Tĩnh lự và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Tĩnh lự; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Tĩnh lự và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu vi, vô vi của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu vi, vô vi của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của bốn Tĩnh lự; hoặc sinh, diệt của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của bốn Tĩnh lự và cái danh sinh, diệt của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của bốn Tĩnh lự; hoặc thiện, chẳng phải thiện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Tĩnh lự và cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu tội, vô tội của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu tội, vô tội của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của bốn Tĩnh lự; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Tĩnh lự và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Tĩnh lự; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Tĩnh lự và cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Tĩnh lự; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Tĩnh lự và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh

thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Tĩnh lự; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Tĩnh lự và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Tĩnh lự; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Tĩnh lự và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của bốn Tĩnh lự chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của bốn Tĩnh lự; hoặc đạt được, chẳng đạt được của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Tĩnh lự và cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc! Các

danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của bốn Tĩnh lự là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như tám Giải thoát, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của tám Giải thoát và cái danh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của tám Giải thoát; hoặc thường, vô thường của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của tám Giải thoát và cái danh thường, vô thường của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của tám Giải thoát; hoặc lạc, hoặc khổ của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt

cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của tám Giải thoát và cái danh lạc, khổ của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của tám Giải thoát; hoặc ngã, vô ngã của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của tám Giải thoát và cái danh ngã, vô ngã của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 31

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (21)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của tám Giải thoát; hoặc tịnh, bất tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của tám Giải thoát và cái danh tịnh, bất tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của tám Giải thoát; hoặc không, bất không của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của tám Giải thoát và cái danh không, bất không của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu

tướng, hoặc vô tướng của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của tám Giải thoát; hoặc hữu tướng, vô tướng của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của tám Giải thoát và cái danh hữu tướng, vô tướng của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của tám Giải thoát; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của tám Giải thoát và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám Giải thoát; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám Giải thoát và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói

chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của tám Giải thoát; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của tám Giải thoát và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của tám Giải thoát; hoặc hữu vi, vô vi của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của tám Giải thoát và cái danh hữu vi, vô vi của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của tám Giải thoát; hoặc hữu lậu, vô lậu của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có

cái danh hữu lậu, vô lậu của tám Giải thoát và cái danh hữu lậu, vô lậu của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của tám Giải thoát; hoặc sinh, diệt của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của tám Giải thoát và cái danh sinh, diệt của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của tám Giải thoát; hoặc thiện, chẳng phải thiện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của tám Giải thoát và cái danh thiện, chẳng phải thiện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của tám Giải thoát; hoặc

hữu tội, vô tội của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của tám Giải thoát và cái danh hữu tội, vô tội của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của tám Giải thoát; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tám Giải thoát và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Giải thoát; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của tám Giải thoát và cái danh thế gian, xuất thế gian của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp

nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của tám Giải thoát; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tám Giải thoát và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám Giải thoát; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám Giải thoát và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của tám Giải thoát; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của

chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của tám Giải thoát và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của tám Giải thoát chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của tám Giải thoát; hoặc đạt được, chẳng đạt được của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của tám Giải thoát và cái danh đạt được, chẳng đạt được của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của tám Giải thoát là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như pháp môn giải thoát Không, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của pháp môn giải thoát Không và cái danh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Vô

tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của pháp môn giải thoát Không; hoặc thường, vô thường của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Không và cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của pháp môn giải thoát Không; hoặc lạc, hoặc khổ của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của pháp môn giải thoát Không và cái danh lạc, khổ của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của pháp môn giải thoát Không; hoặc ngã, vô ngã của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của pháp môn giải thoát Không và cái danh ngã, vô ngã của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của pháp môn giải thoát Không; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp môn giải thoát Không và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của pháp môn giải thoát Không; hoặc không, bất không của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của pháp môn giải thoát Không và cái danh không, bất không của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp môn giải

thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Không; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Không và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lịa của pháp môn giải thoát Không; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Không và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu vi, vô vi của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu vi, vô vi của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

--Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của pháp môn giải thoát Không; hoặc sinh, diệt của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp môn giải thoát Không và cái danh sinh, diệt của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Không; hoặc thiện, chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Không và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu tội, vô tội của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu tội, vô tội của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện!

Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn giải thoát Không; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn giải thoát Không và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Không; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp môn giải thoát Không và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn

giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn giải thoát Không; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn giải thoát Không và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Không; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Không và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Không; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở

cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Không và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Không chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Không; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Không và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Không là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như pháp môn Đà-la-ni, hoặc pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của pháp môn Đà-la-ni và cái danh của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của pháp môn Đà-la-ni;

hoặc thường, vô thường của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của pháp môn Đà-la-ni và cái danh thường, vô thường của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của pháp môn Đà-la-ni; hoặc lạc, hoặc khổ của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của pháp môn Đà-la-ni và cái danh lạc, khổ của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của pháp môn Đà-la-ni; hoặc ngã, vô ngã của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của pháp môn Đà-la-ni và cái danh ngã, vô ngã của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của pháp môn Đà-la-ni; hoặc tịnh, bất tịnh của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì

tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp môn Đà-la-ni và cái danh tịnh, bất tịnh của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của pháp môn Đà-la-ni; hoặc không, bất không của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của pháp môn Đà-la-ni và cái danh không, bất không của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của pháp môn Đà-la-ni; hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn Đà-la-ni; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn Tam-ma-địa, rốt

cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải ià Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn Đà-la-ni; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn Đà-la-ni và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn Đà-la-ni; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn Đà-la-ni và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của pháp môn Đà-la-ni; hoặc

hữu vi, vô vi của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu vi, vô vi của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của pháp môn Đà-la-ni; hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của pháp môn Đà-la-ni; hoặc sinh, diệt của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp môn Đà-la-ni và cái danh sinh, diệt của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của pháp môn Đà-la-ni; hoặc thiện, chẳng phải thiện của pháp môn Tam-ma-địa, rốt

cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp môn Đà-la-ni và cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của pháp môn Đà-la-ni; hoặc hữu tội, vô tội của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu tội, vô tội của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 32

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (22)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn Tam-mạ-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn Đà-la-ni; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn Đà-la-ni và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Đà-la-ni; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp môn Đà-la-ni và cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn Đà-la-ni; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn Đà-la-ni và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn Đà-la-ni; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn Đà-la-ni và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn Đà-la-ni; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn Đà-la-ni và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói

chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trọng ngoài của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp môn Đà-la-ni chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh được, chẳng đạt được của pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của pháp môn Đà-la-ni; hoặc đạt được, chẳng đạt được của pháp môn Tam-ma-địa, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn Đà-la-ni và cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn Tam-ma-địa! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp môn Đà-la-ni là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp môn Tam-ma-địa là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như bậc Cực hỷ, hoặc bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của bậc Cực hỷ và cái danh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của bậc Cực hỷ; hoặc thường, vô thường của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của bậc Cực hỷ và cái danh thường, vô thường của

bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của bậc Cực hỷ; hoặc lạc, hoặc khổ của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của bậc Cực hỷ và cái danh lạc, khổ của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của bậc Cực hỷ; hoặc ngã, vô ngã của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vận, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của bậc Cực hỷ và cái danh ngã, vô ngã của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính căi danh ngã, hoặc vô ngã của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của bậc Cực hỷ; hoặc tịnh, bất tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của bậc Cực hỷ và cái danh tịnh, bất tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc

Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của bậc Cực hỷ; hoặc không, bất không của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của bậc Cực hỷ và cái danh không, bất không của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của bậc Cực hỷ; hoặc hữu tướng, vô tướng của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của bậc Cực hỷ và cái danh hữu tướng, vô tướng của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của bậc Cực hỷ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có

cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bậc Cực hỷ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bậc Cực hỷ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bậc Cực hỷ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của bậc Cực hỷ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bậc Cực hỷ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của bậc Cực hỷ; hoặc hữu vi,

vô vi của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của bậc Cực hỷ và cái danh hữu vi, vô vi của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của bậc Cực hỷ; hoặc hữu lậu, vô lậu của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của bậc Cực hỷ và cái danh hữu lậu, vô lậu của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của bậc Cực hỷ; hoặc sinh, diệt của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của bậc Cực hỷ và cái danh sinh, diệt của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của bậc Cực hỷ;

hoặc thiện, chẳng phải thiện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của bậc Cực hỷ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của bậc Cực hỷ; hoặc hữu tội, vô tội của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của bậc Cực hỷ và cái danh hữu tội, vô tội của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của bậc Cực hỷ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bậc Cực hỷ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Ly cấu cho đến

bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Cực hỷ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của bậc Cực hỷ và cái danh thế gian, xuất thế gian của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của bậc Cực hỷ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bậc Cực hỷ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bậc Cực hỷ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bậc Cực hỷ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bậc Cực hỷ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bậc Cực hỷ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử,